

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
 kir. ítélőtábla épületével szemben,
 nová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Mária-utca 1. s
 a kir. tábla átellenében.
 nová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Keziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Bolond az eset.

Pécs, 1897. május 25.

(*) „Miniszterségem óta csak egyetlen esetre emlékszem, a mikor a saját iniciatívából utasítottam az ügyészt arra, hogy pört indítson; valami pécsi lap esete volt, amelyben azt írták, hogy ügyönkök jártak közbe állami közegeknél kiállítás érdemrendek és kiállítási érme kieszközlése végett. Megindítottam ezt a pört azért — s azon határozott utasítást adtam az ügyésznek, hogy annak kipuhatólására fektesse a fősúlyt, hogy léteztek-e ily ügyönkök, vagy nem, hogy tisztán lásson e dologban a közönség“ . . . Szórolszóra ezeket mondta Magyarország ez idő szerint való igazságügyminisztere a képviselőháznak f. hó 22-én tartott ülésében, midőn azt vetették szemére, hogy megteremtette a miniszterium kebelében a „cabinet noir“-t s egyre-másra indítja meg a politikai sajtópöröket, ahol tudvalevőleg mindig a kormány lesz a vesztes.

Ez a „valami“ pécsi lap tehát kétségtelenül a „Pécsi Figyelő“, hisz lapunk az egyetlen magyarnyelvű, hazafias lap, melyet igazmondásért sajtópörrel tisztelt meg a kormány. Igenis, mi köz tudomásu tényekkel hozakodtunk elő s ha egyáltalában nyilvános tárgyalásra kerül az ügy, be fogjuk bizonyítani, hogy nemcsak a

multban jártak ezek a hamis kiállítási kiállításokban utazó ügyönkök szabadon, de szabadon járnak ma is, amint est a minapi debreceni eset bizonyítja, sőt lesz szerencsénk a jövőben is hasonló szédelgések konstataálására, a mennyiben éppen csak a napokban vettük ugyanannak a szédelő nemzetközi bandának egyik prospektusát, mely a francia köztársaság hamis firmája alatt az Arrachon-ban, a f. évi július—októberben megtartandó „nemzetközi“ kiállításban való részvételre hívja föl a még eddigelé be nem csapott magyar iparosokat.

Nem szándékunk e helyütt a részletes bizonyítás terére lépni, csupán annyit jegyzünk meg, hogy kormányunk kötelessége volna preventive eljárni, mikor ilyen nyilvánvalóan humbuggal állunk szemben. Ezek az ügyönkök a maguk szakállára rendezik ezeket a kiállításokat, a hivatalos apparátus közbejötté nélkül s ha csak egy rövid hivatalos átiratot intéz vala kormányunk franciaországi nagykövetünkhöz, vagy konzulunkhoz, meg fogja kapni hivatalosan is a választ, hogy az egész kiállítás csak humbug, és akkor figyelmeztetheti előlegesen is közzéadva a kamarák útján a becsapásra kiszemelt magyar iparosokat.

De hát ugy látszik, a mi törvényeink nemcsak az igaz emberek védelmére szolgálnak, egyaránt védik a hamis uton járókat is, sőt igazságügyminiszterünk most

ime arra törekszik, a hirhedt 16. §. statutuálása által, hogy csakis a görbe uton haladókat védelmezze meg a törvény s akik meg merik mondani az igazat, börtönbe kerüljenek.

Csudálatos szeszélyei vannak a sorsnak! Erdély Sándor Magyarország igazságügyminisztere lett, nem azért, mintha feltűnő lumen lett volna, csakhogy nemzetgyilkoló tervei végrehajtásánál segítsen kontrázni a legerőszakosabb kormányelnöknek. Ennek az alig ismert nevű jogásznak jutott az a kétes értékű szerep, hogy a 48-iki mozgalmak legdicsebb alkotásába a reakció csakányát beleüsse. Ugyanis a bűnvádi eljárást életbeléptető törvényjavaslat 16. §-ával olyan léket ütött abban, amely nagyon is hamar lehetővé fogja tenni, hogy a szabad sajtó intézménye Magyarországon is abba a sötét szellemi állapotba jusson, melyben a Lajthán-túl sinylik.

Minden jogászi tekintetet félrelökve, minden liberális felfogást mellőzve, minden józan érvelést figyelmen kívül hagyva, a legnevetesebb és leggyermekesebb csökönyösséggel ragaszkodott ehhez a szakaszhoz még akkor is, mikor még a saját jól fegyverezett többségének vezető férfiai is kijelentették, hogy az, amit ő tervez, örökletes idea. Nem használt semmi. A vén emberek tehetetlenségével, a korlátolt elme-

A „Pécsi Figyelő“ tarcája

Ábrahám.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tarcája. —

A sűrű, fehér pára, mely éjjel az erdőt, mezőt mintegy köntösbe burkolá, még alig szállt fel s a nap sugarai még alig bírnak utat törni maguknak a ködös homályban keresztül, mikor már az öreg Ábrahám kint ül háza előtt.

Talán a hajnal szépségében gyönyörködik vagy az ébredő természet titkaiból akar ellesni valamit?

Nem; — az ő számára nincs nappal vagy éj.

Fénytelen szemével merően bámul maga elé, arcán a világtalanság mély fájdalma tükröződik vissza, ajkai pedig alig érthető szavakat mormolnak. Csak néha tör elő egy mély sóhajlás kebléből s csaknem öntudatlanul ejt ki néhány szót: „a pénz nem áldás.“

És annak már tizenhat esztendeje, hogy Ábrahám e szavak nagysága fölött gondolkozik.

A nap folyamán nem igen beszél, csak ha az ég haragosan megdördül s a szél sivitva fut át a ház nyögő tetője fölött, ilyenkor tapogatózva keresi elő templomi sálját s

hangos kétségbeeséssel imádkozik, közbe megáll s szent áhitattal hallgatja a nagyszerűen megdöbbentő hangokat.

Este, mikor a'udni tér, fájdalmasan szólal meg: „Istenem, légy irgalmas, nyisd meg kapuidat és bocsáss be.“

Nem mondja ő meg senkinek tépelődésének okát, azt hívén, hogy arról senki mit sem tud. Hej pedig él még Szulák Józsi, az öreg pallér, ki ugy mutatja ugyan, hogy tartja a titkot, de azért minden harmadik embernek megsugja, hogy Ábrahám bűnt követett el.

Még erőteljes férfi volt Ábrahám, midőn a falu mellett fekvő sűrű erdő kiirtására vállalkozott. Szulák Józsiat mint becsületben felöltött embert ismerte s azért ő reá bízta a palléri hivatalát.

Április első napjaiban megszólal a fejese csattogó hangja az addig csendes erdőben s a munkások sajtától — hangzottak a közeli bércek.

Kora reggeltől késő estig szakadatlanul folyt a munka s a legszebb élőfák koronás feje hullt az erdő kövér talajára.

Nagy pusztítást vihet véghez annyi emberi kéz egy nap alatt, de fölállítani nincs többé ereje, ha századokig dolgoznék is.

A falu szegény népe örvendezett a jó keresetnek, mely a szorgalmas embereknek kínálkozott s a férfiak nagyrésze Ábrahámhoz

szegődött, hogy családjának jólétét minél inkább biztosíthassa.

Dél felé az erdőbe vezető uton megjelentek a piros rokokyás, tarka kendős fehér személyek, karjaikon kis kosarakban hozták az ebédet a munkások után. A gyöngéd kezek szeretettel tálták ki az egyszerű puliszkát vagy babot s evés közben elbességették a faluban történeteket.

Egy halványarcu, szőke lányka is megjelent naponként a keskeny ösvényen. Bátyja után hozott enni, ki szüleit is pótolta, mert apátlan s anyátlan volt a szőke lány.

— Mi hír a faluban? — kérdé egy napon bátyja.

— Semmi — felelt a leány — de látszott, hogy nem mondott igazat, mert nyilt tekintetű szeméit most lesüté, mit bátyja előtt tenni nem szokott.

— Kati, te nem mondasz igazat, látom szemeid járásáról.

— Hát nincs is ujság, ha csak az nem, hogy leégett a falu végén lakó özvegy Dájayné kunyhója.

— Leégett? Hát te erről nem tudtál szólni? Aztán mikor? és most hol lakik az özvegy Zauzi leányával?

Ők szegények a község házában laktak — szólt félénken a leány — lakásuk csak volna, de nincs se ruha, se pénz. Itt szomoruan elhallgatott.

— Majd csak megsegíti őket az Isten

beliek csökönységével és a reakcionárius lovagok ismeretes makacsságával szállt sikra s védelmezte azt a gyűlöletes s-t, mely hivatva van a korrupció dédelgetésére s a szabad szó elnémitására. Mert ha törvény lesz ebből a szakaszból, úgy akár patentírozott gazemberek árasztják el az országot: nem találhatik majd újságíró, aki leleplezze ezeket, mert „magánbecsületüket“ védi a Lex Erdélyiana.

Megindult tehát a lavina országszerte. A főváros tiltakozó népgyűlését követni fogják az egész hazában szerteszét fülhangzó tiltakozások, melyek a hatalom fülébe fogják dörögni: Eddig és ne tovább! Hisz a sajtó szabadsága éppen olyan vivmánya a dicső emlékü márciusi napoknak, akár csak a magyar felelős miniszterium. Ugyan mi történnék akkor, ha mi újságírók, a szabadsajtó fegyverével visszaélve, a magyar felelős miniszterium eltörlését követelnénk?! Vagy a királyi ügyészszel gyűlnék meg a bajunk, vagy pedig a bolondok házába csuknának, mint közveszélyes örültet.

Nekünk, mert hát bátrak vagyunk magyarok lenni, éppen olyan drága institúciónk a felelős magyar miniszterium létezése, mint a szabadsajtó. Bármelyik nélkül is csonka lenne alkotmányunk. Tehát fölségsértés hozzányulni a 48-iki törvényekben megépített alkotmányunk akár melyik részéhez. Pedig évek óta látjuk az irányzatot, mely szerint mindig egy-egy parányit elesennek alkotmányunkból éppen azok, akik hivatva volnának már megszerzett, még pedig véres küzdelmek árán megszerzett jogainkra örködni.

Most meg pláne az alaptéglák bonthatásához kezdtek, hogy megadják az eszközök egy netalán később következő reakcionárius kormányának elfojtani minden véleményt, eltiporni minden szabadságot, s megtölteni az egyre szaporodó börtönöket a bátor szó martirjaival.

Ha valóban szabad és független nemzet volnánk, mint Anglia, Franciaország, vagy a kis Románia, hát az a kormány, amely ilyenekkel merészkednék előhozakodni, rövidesen a vádlottak padjára kerülne a legjobb esetben, ha a népharag el nem kergetné helyéről. De hát nálunk a nép, az semmi, annak az érdekei figyelembe nem jönnek s ha nem tűri békén folytonosan való szipolyoztatását s mozgolódni kezd, a szuronyok hatalma, golyók sivitása csakhamar észretéríti a lázadó rabszolgát.

A moraj különben végig vonult az országon, az általános elégtelenség tápot ad neki, egyesek majd felütik fejüket, akik bizonyára az áldozatok lesznek, a hatalom börtönbe taszítja őket. De a mozgalmat nem lesz képes elfojtani, végtelen sora az embertömegeknek fogja követelni jogait s midőn majd a nép fog itélni, akkor majd reszketnek az egykor hatalmasok s remegnek saját elkövetett bűneik megtorlásától.

H i r e k.

Pécs, 1897. május hó 25.

Pécsi sport-ladyk.

Talán első pillanatra kissé merésznek tetszik a kitétel: sport-ladyk. Mert — bár különös, de úgy van — minden más nyugati népnél, angolnál, franciánál, németnél beszélhetünk sport-ladyk-ról, csak éppen a magyarnál nem — kivéve legfelsőbb körinket. Csodálatos az éppen nálunk, kik oly hamar illeszkedünk be a modern civilizáció minden formái közé s a haladásban lépést tudunk tartani a legszélsőbb nyugattal.

Pedig tán nincs még egy hely széles e földön, mely olyan jeles sport-ladykat teremne, mint éppen a mi édes hazánk. A magyar nő szinte predestinálva van erre, sem tüzes temperamentumával, sem élénkségével, sem ügyességével és kitarásával nem versenyezhetnek egy nyugat-európai népfaj asszonyai sem. A magyar nő izmosabb a vékony angoloknál, nem oly ideges,

mint a francia, élénkebb a németnél, nem elpuhult mint az olasz — hanem nyulánk, egészséges és izmos.

Hogy eddig nálunk a sport mégis zárt terület volt a nők előtt, annak oka lehet sokféle, de mindenesetre örvendetes, hogy most már nagyot haladtunk ezen a téren is. A hiba talán eddig is leginkább abban volt, hogy hiányzott a kezdeményezés — felülről. Angliában sem tudott például utat törni a biciklizés, míg a vel-szi herceg bájos leánya, Maud herceg kisasszony nem kezdte a karikázást. Két hét múlva már egymást kergették a bicikliző ladyk a londoni parkokban s hogy Párisban is mily hamar terjedt a csábos divat, tán felesleges aposztrofálni. A karikázás egyébként utat tört magának az olasz trón közelébe is.

Nálunk a legelterjedtebb sport a korcsolyázás. Ez azonban annyira megszokott, hogy már nem is megy sportszámba. Az is igaz, hogy a télen összevissza egy hétig ha hódolhattak hölgyeink a korcsolyázás sportjának, mert bizony a télen nem volt jegünk.

Aránylag a legkevésbé felkarolt sportunk pedig a lawn-tennis. Bár igen sokan üzik, de nincs sehol egyesületi lokalitása, kivéve a helyőrségi tisztikar által most tavasszal a Radonay-utcának egyik nagy kerti helyiségében építettett lawn-tennis pályát, melyen azonban csakis a tisztikar családjaihoz tartozó hölgyek hódolnak e divatos angol labdajátéknak.

Már a biciklizés sokkal felkaroltabb. Sok bájos hive van már nálunk s bár csak még most tanulják a karikázást, azért mégis megőrzik magukat az — elbukástól.

De az uszás is már mostoha gyermek hölgyeink körében; bár — fürdőzni mindegyik szeret s már kezdenek is elszálingózni előkelő — fürdőhelyekre.

A többi sportot, mint a vivást, lovaglást, kucsirozást csak azok üzik, a kiknek idejük és módjuk, illetve — lovuk van hozzá. Az evezésre nem levén talaj, jobban mondva: víz nálunk, azt nem is kultiválják hölgyeink, kik ime — mint kitűnik a fentebbiekből — elég szépen áldoznak a sportok különféle nemeinek.

—y.

— volt a felelet — aztán felállt János, hogy folytassa nehéz munkáját.

A leány pedig összepakkolta kis kosarát s éppen u nak indult, midőn bátyja utána kiált:

Hej Kati! hát az új rokolya hol van, amit a múlt vásárkor vettem?

Kati ijedten nézte végig csekély személyiségét s már csak az utról kiáltá vissza: „Zsuzsinak adtam“

Ábrahám gyakran kijárogatott az erdőre s szörnyű prédikációt tartott, hogy mily kevéssé bírnak menni itt az emberek egy nap alatt. Járt ő idegen országban is, hol egész erdők dőltek ki néhány nap alatt. S a prédikáció vége az lett, hogy a munkások nem érdemlik meg béröket.

Csak úgy este, este mikor egy kis száma jást csinált, dörzsölte össze elégedetten kezét s magában mondá: „jól megy az üzlet.“ Hogyne, az egyfogatut kettős váltotta föl. Rebeka asszonynak is mily szép fülbevalókat hozott, sőt még fürdőzni is elküldi. A gyerekek mellé pedig valóságos francia nevelőnőt fogadott stb.

Ha a licitáción ily jól fog kelni a fa ezután is, Ábrahámnak nem kell tartani az éhenhalástól, mert a láda fia nem lesz üres.

De ha megjött a vasárnap reggel s hozzá mentek a munkások az egész hét keserves keresményét felvenni, elutasítá őket, hogy ő sem takarékpénztár ám, várjanak a

jövő vasárnapig. S ez így ment hétről-hétre. A szegény munkások csak túrték egy darabig, de végre is fölmondással fenyegedöztek.

Egy délután nagyon beborult az ég, a munkát félbe kellett hagyni, mert az erdőre homály borult. A nagyjából összetakolt kunyhókban kerestek menedéket az emberek s hallgatva várták a vihar közeledtét.

Egyszerre roppant világosság tölté be a láthatárt, utána földrengető moraj s a jég-öreg szemekben hullott a földre s agyon veré a szép kalászatok, gyümölcsök, szóval a szegény ember egész reményességét.

A munkások kétségbeesve nézték a természet csodás játékát. Ábrahám pedig pislogó gyertya világnál olvasta összehalmozott pénzét.

— Még vasárnap nem fizetek, — mondja magában — de nem fizetek egész az új licitációig. Milyen szerencse ez a jégeső, most majd a pénzt buzába fektetem s a megszorult néptől ötven percentet is nyerhetek. Ónelégülten zárta be ládáját

Másnap mikor a nap széttekintett a rónaságon, a nagy vihar méltó nyomait, szörnyű rombolást és pusztítást látott minden felé.

Szomorú arccal fogtak munkához az emberek sők az étel hozó nőknek, azok viszont nekik panaszlátk el a nagy pusztulást.

Nincs még végveszély — mondák többben — Isted gondunkat viseli, becsületes munkánk jutalma Ábrahámnál van, követelni

fogjuk tőle s majd csak elég lesz kenyérre s ruhára.

A halványarcú Kati is megjelent étel-hordó kosarával, de igen szomorúnak látszott, hosszas hallgatás után aztán előhozakodott, hogy most már igazán nem lesz mit enni Dájajéknak.

Mi is szegények vagyunk — mond a bátya — nem tarthatjuk őket.

Ép ez fáj nekem — sóhajtott Kati — es azután mindaketten elhallgattak.

Hosszu szünet következett. Az egyszerű ebéd elköltése után fölállt János, egy ideig gondolkozott, aztán a munkások közé ment s mondá:

— Atyámfiak! az Isten meglátogatott bennünket balkezével, de mennyivel inkább azon szegény özvegy asszonyt, kinek sem hajléka, sem kenyérkeresője. És mivel aki a szegénynek ad, Isten százszorosan visszafizeti, ne engedjük, hogy éhezzenek ott, hol annyian jóllaknak, tehát osszszuk meg velők kenyérünket.

— Legyen úgy — hangzott több felől — és Szulák Józsit a pallért bízták meg, hogy terjessze Ábrahám elé azon kérelmüket, hogy munkadíjaikat szeretnék megkapni.

Délután Ábrahám két tüzes lovon érkezett ki. Szulák uram egyet köszörül törkán s siet előadni kérelmét.

— Ne beszélj annyit — szól Ábrahám, nem megmondtam, hogy vasárnap előtt nem

Naptrend 1897. május 26-án.

Naptár: szerda, május 26. — Róm. kath.: Ner. Fülöp. — Prot.: Béda. — Görög-kel. (máj. 14.) Izidor. — Zsidó: Ijár 24. — Nap két 3 óra 56 perckor, nyugszik 7 óra 26 perckor. — Hold két éjjel: 1 óra 15 perckor; nyugszik d. u. 2 óra 38 perckor. Időjárás: hőmérséklet 19 Celsius fok meleg; légneműs 748. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hőemelkedés és keleten csapadék várható.

— **(Keresztjári napok.)** A keresztjári napoknak ma volt második napja. Tegnap, az esős idő miatt, az irgalmasok templomába tervezett körmenet elmaradt; de ma nyolc órakor a belvárosi templomba már megtarthatták a körmenetet, melyen fényes papi segédlettel Troll Ferenc, káptalani helynök celebrált. A körmeneten résztvett a főgimnázium és az apácázárda iskolai tanulók serege, tanáraik vezetése mellett s az ájtatos hívek nagy számban. Holnap (szerdán) a székesegyházból reggel 8 órakor az Ágoston-téri plébániatemplomhoz vonul az utolsó keresztjári nap körmenet.

— **(Bepanaszolt pártzenvedély.)** Lapunk május 2-ki számában „A vergődés politikája” címmel közöltük, hogy a mohácsi választásnál vereséget szenvedett Stajevics tábornoka nem tudván beletörödni Jagics József győzelmébe, folytatja ellene az elkese redett harcot az eszközök válogatása nélkül. Ennek a harcnak egyik epizódja folyt le április 22-én a mohácsi kir. járásbírósnál, a mikor Raics Lázár dr. ügyvéd kifogást tett egy ügyben Jagics József ügyvédi jogosultsága ellen, azt állítván, hogy Jagicsot nem Józsefnek, hanem Jócónak (János) keresztelték s így a tárgyalásra megjelent Jagics Jócó csak bitorolja az ügyvédséget, valójában pedig csak zugirász. Raics még külön bünvádi feljelentést is tett Jagics ellen név és cimbitorlás miatt, a minnek folytán a bíróság Jagics mentelmi jogának felfüggesztését is kérte a képviselőháztól. Minthogy Jagics személyazonossága iránt senki kétség-

fizethetek, azt pedig csak nem kívánjátok, hogy én tarissam a falu szegényeit.

A munkások összenéztek, de szemük villogott. Várták, míg Ábrahám távozik s azután hosszasan vitakoztak, míg végre abban állapodtak meg, hogy várnak a legközelebbi vasárnapig.

Másnap reggel, úgy tíz óra tájban János fejszéje nagyot csattant. Mi ez? ujra oda vág s különös zörgés hallatszik a fatővéből.

Egek Ura! tán csak nem valami elrejtett kincs? De épen úgy hangzik, mintha az ütések sulya alatt valami bádóg dobozban pénz csörrenne meg.

Mindnyájan körül fogták a fát s azt határozták, hogyha csakugyan pénzt találtak, azt az özvegy asszony kunyhójának fölépítésére fordítják.

De mielőtt fölfeszítették volna, előbb — jelentsék Ábrahámnak a leletet, mivel az erdő felett neki volt joga rendelkezni.

Ábrahám jelentősegteljesen bólint és hunyorgat. — Na emberek micsoda különös lelet ez — körüljárja a fát s folytatá — hanem azt nem jó mindjárt bántani és fessegetni, most csak hagyják, hadd gondolkozzam a dolog felett, addig pedig menjenek az erdő tulsó oldalára dolgozni, mert nem jó az ördöggel játszani.

Hanem ha majd reggel is e helyen lesz, kiveszszük s fölosztom kendtek közt, meg a béröket is kifizetem.

ben nem lehet, a pártzenvedély szülte eljárást Jagics József bejelentette az ügyvédi kamarának s születéshelye előjáróságának és képviselőtestületének, úgy Mohács városa hatóságának bizonyítványával, nemkülönbön iskolai bizonyítványával és ügyvédi oklevelével igazolván azt a különben is köztudomású tény, hogy a Jócóra keresztelt Jagics azonos személy az ügyvédi oklevelet szerzett és orsz. képviselővé megválasztott Jagics Józseffel, kérte Raics dr. ellen rosszbiszemű eljárása miatt a fegyelmi eljárást megindítani, annál is inkább, mert Raics dr. mint ügyvédjelölt másfél évig volt Jagics Józsefnél joggyakorlaton s ennek joggyakorlati bizonyítványa alapján lett maga is ügyvédi vizsgára bocsátva. — A mohácsi intelligens község nagy érdeklődéssel várja a fegyelmi eljárás fejleményeit, a melyek hivatva lesznek világot deríteni arra, hogy mennyire képes valakit elvakítani a pártzenvedély, főleg ha ezt még a sértett családi érdek is tüzei.

— **(Halálozás.)** Benkó Sándorné szül. Hajnal Mária, életének 57-ik évében, ma reggel meghalt. Temetése holnapután (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a siklósi utca 34. számú házból a budaikülvárosi közsirkertben. Az engesztelő szentmisét f. hó 28-án féltíz órakor tartják lelkiüdvéért a székesegyházban.

— **(A pécsi műkedvelők egyesülete)** holnap (szerdán) tisztújító közgyűlést tart, melyen a lemondott Korneth Béla alelnök és Feil Gyula jegyző állását töltik be, nevezetteknek eddigi buzgó működésükért elismerést nyilvánítva. Az egyesület a jövő hó közepén műkedvelő színelőadást tart, a mikor is Fűredi Bélának „A kis fruska” című 3 felvonásos fővárosi életképét adják elő. Az egyesületnek a városi Tanács „Ős Pécs” kulisszáit díjtalanul engedte át, melyért e helyen mond az egyesület köszönetet. Egyleti

A biztató szavaknak hittek s dolgoztak tovább.

Ábrahám pedig markába nevetett. — Fölosztom köztetek, hogyne, csak várjatok, nem jobb lesz-e ez nekem, milyen szép homomány vár majd az én leányomra . . . s rögtön tervet kohol, mikép szerezzé meg a pénzt . . .

Halkan közelget az alkony, Ábrahám lassu léptekkel indul kifelé, kezében görcsös botot szorongat s gallér köpenyege alatt ásót s fejszét cipel.

Körül néz, hideg borzongás fut át tagjain, de nem riad vissza A szürkület beáll, sötét felhők gyűrődnek föl körül az ég alján. Ő az erdőbe ér, óvatosan leteszi szármáját s tapogatva keresi a rejtett kincset.

Hűvös szél lengeti meg a fák leveleit s néha-néha egyet villámlik s dörög az ég.

A tegnapi vihar utolja ez — gondolá Ábrahám — s gyorsan ássa körül a fatörzsöt.

Az eső csepegni kezd, de ő mind gyorsabban dolgozik s már a szelencébe vág fejszéjével.

Most iszonyut villámlik s egy láthatatlan kéz, harsogva írja fel az ég kék lapjára az Ur nevét.

Ábrahám remegni kezd, de a kiemelés még hátra van és most még egyszer meg szólal az égi hang, de százszor erősebben s Ábrahám kiejti kezéből a szelencét s bor-

helyiség a Király-utcában, a Hattyu épület udvari nagytermében van, hol beiratkozni az egyleti tagok közé minden szerdán és szombaton este 8—9 óráig lehet.

— **(Pályázatok.)** A pécsi magyar kir. adóhivatalnál adótisztai állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a pécsi pénzügyigazgatósághoz — A szegvárdi pénzügyigazgatóságnál segédtitkári állásra pályázat hirdettetik. Pályázni lehet 2 hét alatt. — A pécsi kir. törvényszék területén fekvő sásdi járásbírósnál egy 1600 frt évi fizetéssel és 250 frt lakbérrel javadalmazott járásbírói állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Kitüntetett szobrász.)** A magyar országos iparegyesület az egyesületi díszéremmel tüntette ki Jiratkó Albin, pécsi műszobrászt és oltárkészítőt.

— **(Értekezlet a városi muzeum ügyében.)** Majorossy Imre polgármester f. hó 30-ára (vasárnap) d. e. 10 órára értekezletet hívott egybe a városi muzeum és könyvtár létesítésének megbeszélése ügyében.

— **(Katonai hír.)** Kacvinszky János az 52 ik gyalogezred tartalékában segédorvossá kinevezetett.

— **(A pécsi polg. daloskör)** választmánya a következő felhívást bocsátotta ki a daloskör pártoló tagjaihoz: „Daloskörünk elhatározta, miszerint a „Dunántuli daloskörovetségnek” f. é. június hó 29-én Sopronban rendezendő dalosverseny-ünnepélyén, mint versenyző részt fog venni. Ezen célból kedves kötelességének tartja egyesületünk választmánya felhívni a t. pártolókat, hogy daloskörünk ezen kirándulásában mennél tömegesebben résztvenni sziveskedjenek. Egyesületünk ezen alkalommal Bécsbe is felrándul s megtekinti nevezetességeit. A résztvevő

zasztó kiáltással kap szeméihez s elesik a fatörzs mellett.

A villám egy közel álló fába csapott. Így feküdt Ábrahám reggelig s a vak-ság örök éjbe temeté őt.

Szulák Józsi talált rá legelőbb. De micsoda viszontlátás volt ez, az a gögös ur nyugve feküdt az issapos földön.

Szulák hozzá lép, a vak ráismer hangjáról.

— Józsi, Józsi! mikor virrad már meg — szól.

— Hisz rég megvirradt már, nem látja a napot, mily tisztán út keresztül a lombokon — volt a felelet.

— Vedd le hát a lepelt szemeimről — könyörög — mert megőrülök.

— Nincs itt lepel, nincs itt semmi, hanem igazság van még a földön s itt a megperesselt fára mutatott s ezután ölébe vette a jajveszékelőt s haza szállította.

Ábrahámot ekkor rohanta csak meg lelkiismerete, magához hivatá munkásait s vakon markolászva pénzes ládájába, osztá szét köztük a pénzt.

Soká feküdt még s szemévilágát többé vissza nem kaphatta és ha lelkét kissé megnyugtatta is az azután gyakorlott jótékony-sága, de egy gondolattól nem bír szabadulni. S tizenhat hosszú esztendő óta mondogatja „a pénz nem áldás” s ki tudja még meddig kell e fölött gondolkodnia.

Bartha Mariska.

t. pártoló tag urak ugyanazon kedvezményben részesülnek, mint a működők: ingyenes elszállásolásban és 50% engedményben a vasuti menetjegyeknél Sopronig, onnan Bécbe és vissza. Résztvenni óhajtók jelentkezhetnek f. é. június hó 1-ig Körösztör József egyesületi elnöknel (Bástya-utca).⁴

— **(A kornevillei harangok)** keddi előadására a jegyeket már annyira szétkapkodták, hogy még az előjegyzéseknek se lehetett mind eleget tenni. Éppen ezért a rendezőség elhatározta, hogy az előadást jövő hó 2-án (szerdán) nyomban megismétlik, mely előadásra előjegyzések kiküldésével már holnapután, csütörtöktől kezdve, lehet jegyeket váltani Domján J. könyv és zenemű-kereskedésében. — A keddi előadásra minden páholy, erkély és földszinti ülőhely le levén foglalva, már csak erkélyre, karzatra és állóhelyre szóló jegyek kaphatók.

— **(Rejtélyes gyilkosság.)** Tengőd, tolnamegyei községben, mint szegzárdi levelezőnk jelenti, rejtélyes gyilkosság történt a napokban. A község határában halálos sebből vérezve találták meg Cékus István, egy jómódu gazda legényfiát, a ki hajnalban vadászatra indult. Cékust hazavitték szülei lakására, a hol rövid idő múlva meghalt, anélkül, hogy az esetre vonatkozólag valami felvilágosítást tudott volna adni.

— **(Elfogott triumvirátus.)** Vasárnap délután a budai külvárosi temető mellett cirkáló Stellerszer Lajos rendőrt megszólította egy ijedtképzű ember és előadta, hogy őt Pollák Mórnak hívják, Beremendre való s az uton két rác elrabolta tőle 200 forintját. Úgy tudja, hogy a téglaházak felé mentek. A rendőr erre a panaszzal együtt kocsira kapott s utánuk hajtatott a rablók-nak. Dícséretes találékonyságát siker is koronázta, mert a téglaházak közelében meg is találta a két rác embert. Azok is kocsin voltak, de mikor látták, hogy a rendőr kocsija elől nem tudnak menekülni, leugrottak a fiakkerről és az apostolok lovain eredtek futásnak. Hiába volt azonban minden, a rendőr csakhamar elfogta őket és bekísérte a rendőrségre. Persze tagadtak mindent s mag. — Pollák is olyan gyanúsán viselkedett, hogy az ügy csakhamar a legkuszáltabb lett. — Vassary Gyula rendőrfőkapitány maga vezette ellenük a vizsgálatot s már aztán kiderült, hogy az állítólagos rablás tulajdonképpen egy körmönfont észjárással kiesztelt és elkövetett csalás, a mely azonban Pollákkal szemben csak kölcsönszámba ment. Ugyanis Pollák Mór — így állítja ezt legalább az egyik rác, a kit Lyubovits Bozsédárnak hívnak és hercegszöllősi lakos — ezelőtt pár évvel 500 frtok erejéig becsapta Lyubovitsot, a ki ekkor megfogadta, hogy ő is visszacsalja Pollákot. Sokáig várta az alkalmat s végre megelégedett azzal, ha legalább 200 frtok erejéig becsaphatja. E célra összebeszélte a testvérével, a kit Pollák nem ismert és elhatározták, hogy közös erővel befognák Pollákot. Szombaton el is ment Lyubovits Pollákhöz s elmondta neki, hogy van Pécsen egy komája, a ki jó pénzes ember s a kitől 1000 frtot könnyű szerrel ki lehetne srófolni. Már neki meg is ígérte, de oly feltétel alatt, ha azzal bizo-

nyítja be, hogy van pénze s az 1000 frtot vissza tudja fizetni, hogy 200 frtot az ő szeme előtt ad kölcsön másnak. Hát ő most Pollákhöz fordul, mivel pénze nincs, adjon neki 200 frtot s majd ő visszaadja neki a koma előtt, a kitől így megkapja az 1000 frtot és abból is ad Polláknak tisztességes osztalékot. Pollák minden gyanu nélkül ráállt az alkura; vasárnap bejött Pécsre Lyubovits Bozsédárral s együtt keresték fel az állítólagos komát. De azt nem találták otthon, hanem kint a balokányi sétátéren. Pollák ott kéz alatt oda csusztatta a két százast Lyubovitsnak, hogy az a másik percben visszadja neki. De bizony nem adta; hanem kerekét oldott vele s követte a komája is. Az így megcsalt ember hoppon maradván, a rendőség segítségéhez kellett fordulnia s így jutottak mind a hárman a főkapitány elé. Érdekes, hogy a két rác megosztóván a két százason, az egyiket az egyik kabátjának bélésébe bevarrva, a másikat a másik alsóruhájának fűzőjébe befűzve találták meg. S még érdekesebb, hogy a becsapott Pollákot is több csalás gyanuja terheli, — mint a vizsgálat kiderítette, — s így őt is átkísérték tegnap délután a két ráccal együtt a kir. ügyészséghes.

— **(Hová való Kedves György?)** A dárdai fogházból hónapokkal ezelőtt megszökött Kedves György, notórius csavargó, ki szökése után Mohácson rablógyilkosságot követett el s azóta nyoma veszett, — mint egy ellene legújabbán kibocsájtott körösvényből kitetszik, most említett bűntetteinek színhelyétől, Baranyától, jó távol, Csikvármegyében, Csik-szent Domokoson illettek. Úgy látszik, mielőtt bűnökben gazdag csavargó utjára indult, ott jött először összeütközésbe a rendőrséggel, mert a csikszeredai szolgabírósg most utlevél kihágásért rá mért büntetésének kiállása végett köröztetni.

— **(Körözött pécsiek.)** A rendőrkapitányság ma egyszerre két pécsi születésű, ismeretlen tartózkodású egyén ellen is bocsájtott ki körösvényt. Az egyik Virág László, pécsi születésű, 24 éves, eipészsegéd, a ki rendőri kihágásért lett elítélve; a másik Kristián József, pécsi születésű, 32 éves, ácssegéd, a kivel vadászati tilalom áthágása és tilos fegyvertartás miatt lenne leszámolni valója a rendőrségnek. Hogy hová mentek Pécsről, egyikről sem tudják s most ily módon kutatják ismeretlen tartózkodási helyüket. Rendőrkapitányságunk különben Hegyi József, horvát-hertelendi születésű, 21 éves kocsislegényt is keresteti, a ki szintén megugrott a reá rendőri kihágás miatt kirótt büntetés elől.

— **(Eltűnt fiu.)** Sukkert Sándor, dunaföldvári születésű, 15 éves kereskedőtanonc, szülővárosából Budapestre kerülván, sehogysem tudta megszokni a nagy várost. Nem volt megelégedve a helyével sem, hol inaskodott s végre is annyira elkeseredett, hogy minden szó nélkül odahagyta lakását és többet vissza sem tért. Eltűnését bejelentték a rendőrségnek, de mivel a főváros területén nem akadtak rá, most országosan körözik. Ha megtalálják valahol, vissza fogják Budapestre toloncolni az eltűnt fiut.

— **(Áthelyezés.)** Kis Ignác, tamási kir. járásbírói irnok, a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszékhez helyezettett át.

— **(A csillagokról.)** A csillagos égen a következő hetekben több érdekes égitestet fogunk látni, Saturnus és Uranus opposícióban vannak a nappal s a mérleg csillagképében láthatók. A Mercur, amelyet nagyon ritkán láthatunk, jövő hó nyolcadikától huszonkettedikéig igen kedvező körülmények között figyelhető meg a bika csillagképében közel Aldebaranhoz, a vörösvörös csillaghoz. Vénust ragyogó szépségében jelenleg, mint hajnali csillagot láthatjuk s legnagyobb fényintenzitása június 2-án lesz.

— **(Sertésvész Tolnamegyében.)** Szegzárdról írja tudósítónk, hogy Szegzárd, Tolna, Báltaszék és Pilis tolnamegyei nagyközségekben fellépett a sertésvész, mely nagyban pusztítja a sertésállományt. E miatt a zárlatot a nevezett községekben a hatóság elrendelte.

— **(Hurokra került.)** Tegnap délután rendőrségünk arról értesült, hogy Rácvároson és Német-Üröghön kocsialkatrészeket árul egy pécsi kocsislegény. Selenyi Antal rendőrbiztos az esetről tudomást szerezvén, mindenekelőtt alapot akart szerezni a gyanus egyén letartóztatására és megindította a nyomozást az iránt, hogy nem vesztette el valamelyik gazdának itt Pécsen kocsialkatrészeit? És a nyomozás során kiderült, hogy Búzás András, pécsi gazdálkodónak igenis eltűnt a fésszeréből többféle kocsialkatrésze, miről különben ő is csak akkor szerzett tudomást, mikor a nyomozás során őt is megkérdezték. De nem volt otthon már két nap óta a kocsisa sem, Orbán Péter, kocsolai illetőségű legény s így a gyanu teljes alapot nyert, hogy a kocsialkatrészeket kinaló egyén csakis Orbán lehet. Ekkor Orbánt nyomozták, akit tegnap este el is fogtak, mikor hazafelé jött Pécsre. Az elfogott kocsis a lopásról először nem igen akart tudni semmit, de ma már annyit beismert, hogy egy kocsisársával árusított kocsirészeket Rácvároson, de hogy az honnan vette azokat, nem tudja. Egyelőre a rendőrségen tartják s a vizsgálatot folytatják ellene.

— **(Az ismertető jelek.)** Egy gömbölyű sokas asszony jelentkezett ma a rendőrségnél.

— Kérem, nem tudják, hol van a kis leányom?

Kérdezték tőle, hogy hívják.

— Naca. Hajzata gesztenyeszínű, az arca barna . . .

— Az ismertető jelei? — kérdezte a kapitány.

— Nagyon rendes leány volt, kérem.

— De miről lehetne ráismerni.

Némi gondolkodás után kibökkentette a gömbölyű asszonyság:

— Hát arról, hogy a csöpp leányát — mindig az ölében ringatja.

— **(Az állati düh.)** Hangulatosabb tudósítók gyakran használják azon kifejezést, hogy állati düh, anélkül, hogy valaha az állati dühöz szerencsésük lett volna. Az nem is alkalmas. Mióta nem szokás bikákat s egyéb mérges lényeket az utcai árok-

partokon legeltetni, az állati düh lett a napirendről s mint a régi igazságú élc mondja, az ember nem attól fél, hogy a bérkocsisló agyonrugja, hanem hogy rádól. A szigeti külváros az érdem, hogy felszínre hozta a feledés hullámaiból az állati dühöt, mert a mondott városrészben az éjjel a macskatár családomban eddig nem ismert eset történt. A kaszárnya utcában az éjjel halálharcot vívott a szokásos házteteji módon két kandur. Döntő csata volt az. Egyik elkapta a másik nyakát, a másik elkapta az egyik nyakát s es állapotban lefordultak a tetőről. De el nem eresztették egymást. Ez ritkaság. Guy de Maupassant kollégánk említ irodalmi törekvéseiben bizonyos grótot, aki leesett ugyan a lóról és kitörte ugyan a nyakát, de a szeméből azért nem eresztette ki a monoklit. Guy ezt bizonyos humorral hozta elő, de itten, a jelen esetben tréfalkozásnak helye nincsen. A két macska a földön is fogta egymás nyakát s el nem eresztették volna egy egész mézszárszékért. Ma aztán reggelre ki is mult mind a kettő. Így tudatja a rendőrség. Mint a napi élet állítólagos krónikásai, följegyezzük az eseményt azzal, hogy a macskákat kivitték azon hivatalba, amely a veszettség megállapítását vallja elvül. Ilyesmi az emberi párbajhősökkel nem esik meg.

— (Meghíusult öngyilkosság.)

Egy 23 éves mesterlegény több rendbeli italoknak elfogyasztása után megunta az életet. Ez a fontos esemény éppen déli tizenkét órakor történt a Rácváros valamelyik kocsmájában. A legény óriási elhatározásának komolyságától és beláthatlan horderejétől áthatva, bisalmába vonta a korcsmárost, akiről úgy hitte, jó szövetséges lesz a halálba vágyódás pillanatában.

— Mihály bátya — szólt a korcsmárosnak — sohse se halunk meg, de azért elémészttem magam, ihol a puská.

Mihály bátya úgy tett, mintha szörnyűképen tetszenék neki a fiu szándéka és biztatta, hogy de bizony jó lesz. Hamarjában pedig rendőrökért küldött, hátha megjönnének, még mielőtt kárt tesz magában a kótyagos kedvű legény. Ez komolyan hozzálátott szándéka kiviteléhez, a korcsmárost lenyomta a lócára, papírost tett eléje, hogy írja a végrendeletét úgy, ahogy diktálja. Éppen az utolsó istenhozzádot iratta, mikor a rendőrök megérkeztek. Az öngyilkos jelölt most a rendőrség börtönében van — kijózanodás céljából.

— (A tanu.) Egy munkásember panaszsza ment az alkapitányhoz ma délután.

— Kérem, bementem a boltba, hogy majd egy kis geberduszt issok, mert nehéz munkával élő ember vagyok. Hát, kérem, nem kilopták ott a többiek a pénzemet? De bizony kilopták az egész heti keresményemet — mondta szomorúan. — Nézze a kapitány ur, ez a derék becsületes ember a tanu rá.

Ez a derék becsületes ember egy, lopásokért már többszörösen elszárt férfiu volt. — A kapitány elrendelte a megmozdítását s tényleg több pénz került elő a zsebeiből, mint a mennyinek megkeresését igazolni bírta. Le is tartóztatták a tanu urat, aki azonban eddig nem ismerte be a lopást.

— (Fényes üzlet) pompásik néhány nap óta a király-utca elején a városháza

épületében, melyet özv. Schönwaldné, a legrégebb pécsi ötvösüzlet tulajdonosa rendezett be, melynek nemcsak kirakata, de a benne fölhalmozott speciálítások gazdag tárháza is tultesz valamennyi hasonló üzleten, még saját fiának, Schönwald Imrének, a Hattyu épület alatt lévő jó hírnevű ékszerész üzletét sem kivéve. Különösen órákban láthatni ott speciálításokat, olyanokat, minőket Budapesten az egyetlen váci-utcai Lechner-cég tart s így e nemben Pécs az egyetlen hazánk vidéki városai közt, ahol valódi Philippe Potek-féle genfi gyártmányokat kaphatni. Az ékszerészet terén a Schönwald család Magyarországon évszázados jóhírnevnek örvend, már az ősapa is híres ötvös mester volt a mult század elején, a család mostani tagjai is valamennyien ezzel az ággal foglalkoznak és a most megnyitlt fényes üzlet csak annyiban új, hogy folytatását képezi az 1852. óta Pécsen létező Schönwald-féle ékszerészletnek.

Törvénszék.

§ A vadházasság vége. Koisz Györgyné Kis Juliánna, megletkorú özvegyasszony, vagy két évig közös háztartásban élt Pécsen Fiala Vencellel. Az öreg ember azonban a télen a szegényházba vonult s így a vadházasság felbomlott. Fiala egy ládába — a mely az asszonyé volt — berakta az egyetmását és elvitte a nővéréhez, a kinek gondjaira bista. Koisz Györgyné azonban just formált nemcsak a ládához, de a benne lévő ruhákhoz is és ezért egy alkalmas órában feltörte a ládát s elvitt mindent, a mit benne

Sándor odament a hercegnőhöz és megmagyarázta neki, hogy mily profilban lenne legjobb. Ismét érezte azt az őrijitő illetet, — s midőn a festő belekezdett a fej contirozásába — csak úgy reszkedett a keze — mintha láz, — forró láz lenné.

Édes fájdalmak közepette haladt a munka, — még néhány rövid ülés, és kész a kép, — a hercegnő kifizeti, elviteti, talán még meg is köszöni ráadásul, azzal az üdvözlő mosolyával, melytől ő el fog kárhozni.

Igazságos vagy te, odafönt a csillagokon túl? Nem volt elég egyszer a fájdalmak Golgotháján végig menni! Hát te mikor az emberiségért halált szenvedtél, te talán szintén kétszer tetted meg ezt az utat? Ugy-e nem? Hát miért én?

Igy perelt Sándor az Istennel, és letérdelt a csendes kis külön műteremben, ahol ült neki, máskor a hercegnő — letérdelt a kép elé, és az a komor férfiu keservesen zokogott.

Halk kopogás, . . . és kis vártatva Bjelikoff Tatjana lépett a műterembe. Sötétzöld kacajbajkája és prémmel diszitett zöld ruhája elragadóan állott királynői természetéhez.

Midőn tétova lépéssel Sándor felé ment, ki még mindig a támlány előtt térdelt, — arca halványsárga — és büvös szemeknek izzó fénye — a belső felindulást, a kéjt, az üdvözlőt, — a mindent elfojtó szerelemet könnyörögte.

Odalépett Sándorhoz . . . melléje térdelt és körülré foná karjait.

— Alexandrovits! itt vagyok.

és kezével belemarkolt üstökébe — így hajzatába némi rendet csinálva; aztán a műterem jobb oldalán levő ajtón keresztül az elfogadó terembe lépett.

Alig vetett Sándor egy pillantást a látogatókra, elkiáltotta magát.

— Riza! mit csinál kegyed Bécsben? De a megszólított hölgy — csak nézett, merően, mintegy csodálkozóan.

Most megszólalt az öreg ur, — és meghajtva magát Sándor előtt türhető francia nyelven mondá:

— Uram, becsásson meg az idegen utasoknak, kik a műtárlaton egyik szép magyar tárgy képét megtekintve, elhatároztuk, hogy azt a képet, ha lehet megvásároljuk — és e célból talán működésében zavartuk. Van szerencsém magamat bemutatni, nevem Bjelikoff Arsén herceg és e hölgy Bjelikoff Tatjana hercegnő unokahugom.

Most a nő hajtotta meg magát, alig észrevehetőleg.

— Sajnálom uram! Az a kép el van már adva, — a magyar kormány vette meg.

— El van adva? Be kár, szólalt meg a hercegnő, — olyan hangon, mely Sándor — lelke mélyéig hatolt.

A hercegnő oly tökéletesen hasonlított Friedmann Rizához, hogy egymás mellé állitva, még saját édes apja sem tudta volna leányát a két hölgy közül kiválasztani.

De a hercegnő hangja kellemes, és csengő volta mellett, halvány rekedtséggel párosult, mely kimondhatlan varázsszal bírt.

Sándor a két előkelő látogatót ülással kinalta meg, mit azok köszönettel elfogadtak, — és csakhamar élénk

talált. Fiala Venel ezért feljelentette lopás miatt a rendőrségnél s onnan a törvény székhöz kerülve az ügy, az egykori vadhasastársak, mint ellenséges felek, találkoztak tegnap délután a bíróság előtt. A megtartott végtárgyaláson azonban a panaszos nem tudta beigazolni, hogy az asszony által elvitt ruhák csakugyan az övéi voltak s ezért a közvádó a vádlott ellen a vádat elejtette. A bíróság is ez alapra helyezkedett s Koisz Györgynét a lopás vádjáról felmentette.

§ Doronggal agyonütött elmebeteg. Szegzárdon történt a kórházban, hogy Klapper József fűtő-géplakatos, éjnek idején felkelt, mert a szomszéd szarkában zajt hallott. Kulcsával kinyitotta a zárkát és a lármázó Hölcl József elmebetegétől megkérdezte, hogy mit akar. Hölcl folyton vizért kiabált, mire a géplakatos hozott neki egy pohár vizet. Az őült a poharat kiütötte a kezéből, de úgy, hogy a viz Klapper arcába locsant. Éktelelen düh fogta el erre Klappert és neki esett a szegény elmebetegnek, akit szörnyű módon megvert. Majd egy dorongért szaladt a szobájába és visszatérve a zárkába, a szerencsétlen beteget agyba-főbe ütötte. Mintegy tízenöt halálos sebet ejtett rajta. A vadállatias géplakatos bűnéért felelősségre vonták és a szegzárdi törvényszék elé állították. A törvényszék halált okozó testi sértés büntette miatt 6 évi fegyházzal sújtotta a vádlottat, de a tábla 8 évre emelte fel büntetését. A

kurián még szigorubb büntetést szabtak ki és a gonosztevőt 10 évi fegyházzal büntették.

§ Egy gyerek, ki az ablakon jár be. Pár hónappal ezelőtt egymásután két esetben is történt olyan lopás Pécsen, melynél a tettes az ablakon mászott be. Először Koech Ferenc lakásába hatolt be így a tolvaj s elvitt onnan 3 frt 60 kr készpénzt és egy zsebórat; majd Kozma Józsefnél követett hasonló módon lopást, onnan is vagy hat forintot áru tárgyat lopván el. Rendőrségünk rövid keresés után kézre is kerítette az ablakon bejáró tolvajt Klein András, 15 éves gyerek személyében, a ki Siklósról megszökött a gazdájától. Először Sásdon csavargott és ott a rendőrség börtönével szintén megismerkedett s onnan jött Pécsre, a hol a két lopás elkövetése után szintén hurokra került. A lopásokat már a rendőrségen beismerte s onnan átkísérték az ügyészség fogházába, bonnan tegnap állították a bíróság elé. A végtárgyaláson szintén beismerte a két lopást s mert saját apja is kérte a megbüntetését, a mi talán még visszatérítheti a beesület útjára, — a kir. törvényszék elítélte a kétrendbeli lopás miatt javítóintézetben eltöltendő egyévi fogházbüntetésre. Az elítélt ezt a büntetést is sokalta s felebbezett az ítélet ellen. Addig hát, míg az jogerőssé válik, az ügyészség fogházában marad s majd csak azután szállítják el valamelyik javítóintézetbe.

§ Elsikkasztott ingók. Braun János, himesházai lakosnál Cserner József 220

frt követelése erejéig biztosítási végrehajtást eszközöltetett. A végrehajtásnál az egész követelés biztosított, de mikor az árverésre került a sor, a lefoglalt ingók nagy része eltűnt úgy, hogy csak 35 frt folyt be az árverésen. Braun Jánost emiatt sikkasztásért helyezték vád alá s tegnap tartották meg ügyében a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszéknél. A vád beigazoltatván, Braun János négy havi fogházra ítéltetett. Természetesen megfelebbezte az ítéletet.

§ A bugyellárisvetők. Megrögzött csavargók legujabb szokása az, hogy míg egyikük valami jó pénzes emberrel szóba áll, addig a másik, elmenvén mellettük, készakarva elveszti a — természetesen üres — pénztárcáját. A pénztárcát amaz siet megtalálni s elesálja magával valami félreeső helyre a pénzes embert, hogy majd megosztanak a talált pénztárca tartalmán. Persze a másik utánuk megy, megmotozza őket és elveszi a pénzes embertől a pénzt, — s mindketten a faképnél hagyják a kifosztott áldozatot. Kovács Ferenc parasztagazda is így járt a szászvári téli vásáron. Eladta két ökrét 270 frtért s mikor a pénzt a pénztárcájába tette, szóba állt vele egy ismeretlen ember. És ismétlődött az ismeretes bugyellárisvetés s a pénztárcát a Kovács Ferenc embere fel is vette mindjárt. S elhívta magával a gazdát a közeli erdő szélére, a mikor azonban ott termett a pénztárcát elvesztett uri forma ember is. Ez először a cin-

társalgás fejlődött ki közöttük. A társalgás folyamán aztán a hercegnő azzal a nem várt kéréssel lepte meg Sándort, hogy festené meg az ő arcképét, addig míg Bécsben maradnak.

— Tessék megszabni az árát! mondá szeretetreméltó mosolylyal az orosz hölgy.

Sándor elkomorodottan hallgatott.

Tudta, hogy kész veszedelem ez az ő lelkének, ha Riza hű mását kell mindennap látnia, — tudta, hogy holtnak hitt szive, újra háborogni, — és fájni — sajogni fog.

— Nagyon megtisztelő reám nézve, hercegséged ajánlata, — de legnagyobb sajnálatomra ez idő szerint nem tehetek eleget óhajának, — igen el vagyok foglalva. . .

— Oh! kérem, nagyon kérem — tegye meg, az ön manier-je nagyon megtetszett nekem; olyan Vandyk-féle modorban vannak valamennyi képei tartva, és nekem birnom kell kegyedtől egy képet.

Sándor most már nem habozott elfogadni e megrendelést; érezte e leány hajából, testéből áradó kéjes illatot, — — Riza . . . mormogták ajkai . . .

— Jó tehát. Holnap megkezdhetjük. Hercegségednek legalább nyolcszor kell ülnie.

— Akárhányszor uram. Tehát hány órákor? Reggel — vagy délután.

— Reggel 9 órákor hercegnőm már megkezdhetjük.

— És az ára? — kérdé hamiskás mosolylyal az orosz hölgy.

— Ötezer forint, mondá mélyen elpirulva Sándor.

Ezt az árt azért mondta, hogy talán ezzel elriassa a hercegnőt; de finom mosolyával a szép hölgy egyszerűen mondá:

— Helyes. Tehát tisztában vagyunk mindennel; igen köszönöm, hogy kegyed is engedett kérésemnek.

— Igen ám, mert egy kissé elkényeztettelek Tatjana; mondá az öreg herceg komikus szigorral. És most, — mert kénytelen voltam neki mindenben engedni, — most mástól is azt kívánja.

Sándor folyton nézte a bájos leányt és nem telt el nézésében. — Midőn aztán a hercegnő felkelt, hogy elbucuzzék a festőtől — — az összefüggetlen szavakat mormogott.

Az ajtóig kísérte a látogatókat, s midőn a lépcsőn már rég lehaladtak, — Sándor még mindig egy helyütt állt dobogó szívével, — — elmélázva, — édes fájdalommal szívében.

Másnap, midőn Tatjana hercegnő eljött az első üléshez, — Sándor a festő támlához vezeté, — melyen letakart kép állott. Midőn a festő a lepelt leemelte a képről, a hercegnő felsikoltott.

— Hah! lehetséges ez? hisz ez ördögösség! Hisz ez én vagyok!

Nézd csak Arsén bácsi, — — már kész az arcképem! Ah! ez csodálatos! mikép lehetséges ez?

— Asszonyom, mondá a festő e kép már régen készült, — és csak a rendkívüli hasonlatosság miatt — mutattam meg hercegségednek.

— Ugy! mondá vontatott hangon, melyből kiritt némi boszuság. Ha így áll a dolog, akkor allons! Kezdjük meg. Hogyan üljek mester.

kostársát motozta meg, majd Kovács Ferencet és a bugyellárisát kivéven, beletekintett:

— Ez nem az én pénzem! mondta s a bugyellárist visszaadta Kovácsnak.

— Vesse le a bal csizmáját is! Szólt rá s Kovács mikor ezt is megcselekedte, ott hagyta őket; azaz hogy mindketten ott hagyták Kovácsot, mert a cinkostárs még előbb igyekezett kereket oldani.

Kovács nyugodtan ment haza, csak azt sajnálva, hogy az a szerencsés ember annyira megijedt, hogy eiszaladt és nem osztozhattak meg a talált pénzen. Otthon azonban, mikor be akart számolni a feleségének, ijedten vette észre, hogy a bugyelláris üres, abból a 270 frtot ellopta az az uriforma ember. Lélekszakadva sietett vissza a vásárra, a hol éppen két zsebmetszőt fogtak el a csendőrök. Szerencsére az ő emberei voltak s a pénzt meg is találták náluk. Az egyiket Heller Adolfnak hívták, a másik Csizmadia József, alias Száragáti Béla volt. Ez utóbbi később a börtönből megugrott s tegnap csak Heller Adolf állt a pécsi kir. törvényszék előtt. A vádlott már emberölésért is büntetve volt s ült már a temesvári, szabadkai, zombori, verőcei, győri, pécsi és zalaegerszegi fogházakban. Mindezt tekintetbe véve most négyévi fegyházat mért rá a bíróság, mely ítéletet azonban az elítélt megfélemberte.

Közgazdaság.

□ **A peronoszpóra ellen.** A földművelésügyi m. kir. miniszter valamennyi vármegyei és városi törvényhatóságnak, kivéve Árva, Liptó, Turóc, Szepes, Sáros, Máramaros, Zólyom, Csik, Háromszék és Brassó vármegyéket s az ezek területén levő városi törvényhatóságokat, s így Pécsnek és Baranyavármegyének is, a következő leiratot küldötte: „Az utolsó évek szomorú tapasztalatai meggyőzhették a szőlőbirtokosokat arról, hogy mily nagy károkat okoz a peronoszpóra vitiola a szőlőkben, ha nem védekezünk ellene idejekorán s megfelelő módon: Felhívom ennél fogva a címet, hogy a védekezési időszak közeledtével a helyi sajtó útján s közigazgatási uton is lehetőleg széles körben figyelmeztesse az érdekelteket a peronoszpóra vitiola ellen való védekezés szükségességére, s az előirt védekezési eljárásnak lelkiismeretes teljesítésére. Hason oda a rendelkezésre álló eszközökkel, hogy a védekezés minél szélesebb körben terjedjen, s minél általánosabbá váljék s hogy a védekezés iránt esetleg alkotott szabályrendelet kellően végre is hajtassék. Az állami szakközvegeket (a m. kir. vincellér iskolák igazgatóságait s a kertületi szőlészeti és borászati felügyelőket) utasítottam, hogy a szőlőbirtokosoknak a szükséges felvilágosításokat és utmutatásokat adják meg s őket eljárásukban támogassák. Kelt Budapesten, 1897. évi május hó 11-én. Darányi s. k.“

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 25-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az esküdtszék szervezéséről szóló törvényjavaslat mai folytatólagos tárgyalásánál a 6. §-hoz Győry Elek azt a módosítást indítványozza, hogy állami közigazgatási és törvényhatósági tisztviselők kizárassanak az esküdtök lajstromából. Psik Lajos előadó ellenzi a módosítást, mire a többség azt hűségesen el is vetette.

A 7. §-nál Molnár János apát indítványozza, hogy a lelkészek esküdtképeességéről szóló kifejezés mellé zárójel között ez a kifejezés is odatétessék: „pap.“ Erdélyi miniszter ellenzi a módosítást, mert a törvény mindenütt a lelkész kifejezést használja, amely alatt minden pap értendő. A s b ó t h János pártolja Molnár indítványát, mert vannak papok, akik nem lelkészednek s vannak lelkészek, akik nem papok; így a protestánsoknál, zsidóknál a lelkész nem pap. Plósz Sándor államtitkár nem érti miért bizalmatlankodik az ellenzék ennél a kérdésnél, hiszen mi érdeke lehetne a kormánynak a szócsavarásban, ha a lelkészt esküdtképesé teszi?

Horánszky felszólalása után a 7. §-t változatlanul elfogadta a többség.

A 11. §-nál Ragályi Lajos rámutat arra a veszedelemre, hogy ha a törvényhatóságok tizenkét bizalmi férfit választanak az esküdtök szolgálati lajstromát egybeállító bizottságba, s ezek közül választja a törvényszéki elnök a főispán támogatásával azt a három bizalmi férfit, a ki a bizottság munkálatában tényleg részt vehet, akkor mindig a pártpolitika fog diadalmaskodni s az esküdtök lajstroma mindig a kormánypártiakból fog kitelni. Indítványozza tehát, hogy a törvényhatóságok csak három bizalmi férfit válasszanak a szelegáló bizottságba, a kiket a törvényszéki elnök vissza nem vehet. Barabás Béla pártolja, Erdélyi miniszter pedig ellenzi ezt az indítványt, mert — ugymond — bizik a törvényszéki elnökökben, a törvényhatóságokban és a főispánokban, hogy az esküdtök lajstromának egybeállításánál nem fognak pártpolitikát csinálni. Ezek után a többség Ragályi indítványát természetesen elvetette.

A 15. §-nál Sággy Gyula indítványozza, hogy az alaplajstromból a szolgálati lajstromba felveendő esküdtököknek legfeljebb egy negyede lehessen köztisztviselő. A s b ó t h János az egész szakaszt elveti. Győry Elek azt a közvetítő indítványt teszi, hogy a szolgálati lajstromba felveendő esküdtökök többsége nem köztisztviselőkből választandó, mely indítványt, miután ahhoz a miniszter hozzájárult és Sággy a maga indítványát visszavonta, a többség el is fogadott.

Ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Uralkodók találkozása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szentpétervári katonai kerület hadgyakorlatain ősszel királyunk és Vilmos német császár találkozni fognak. Ez alkalommal impozáns haderőt mutatnak be a két vendégnek Vladimir Alexandrovics nagyherceg vezénylete alatt. Hir szerint Faure Felix, a francia köztársaság elnöke is résztvesz a hadgyakorlatokon.

— **A proviziós képviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti királyi törvényszék vádtaácsa Zsittvay Leó elnöklete alatt hozzájárult az

ügyészi indítványhoz, mely szerint Morzsányiékat vád alá helyezte.

— **Busulnak a fináncok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pénzügyminiszter belátva az állam nyugdíjterheinek óriási emelkedését, elrendelte az indokolatlan nyugdíjazások korlátozását s ezt mindjárt a tárcája körébe tartozó fináncoknál kezdi. (Talán inkább az államtitkároknál kellene kezdeni.)

— **A német császár megrevolverezője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A berlini esküdtszék tegnap kezdte meg egy nagy szenzációs pör tárgyalását. Vádlottak Tausch Jenő porosz rendőrbiztos és Lützwow Ferdinánd hírlapíró. Ugyanis Tauschra bizatott a császár személyes biztonságára való fölügyezés, aminek révén óriási indiskréciókat követett el. Megiratta Lützwow-val, hogy a császár fülében rákbaj van. Hasonló módon revolvereztek más elsőrangú politikai szereplőknél, azzal a presszióval, hogy az előre megírott rágalmozó közleményeket ki fogják nyomtatni. A tárgyalás folyik.

— **Brigantaggio Szerbiában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ó-Szerbiában újra dúl a brigantaggio, naponta érkeznek jelentések egész falvak kirablásáról.

— **A király elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király f. hó 29-én utazik el Budapestről.

— **A delegációk összehívása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A delegációkat értesülésünk szerint szeptember hó 20-ára fogják egybehívni.

— **Az osztrák Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Reichsrath hosszas vajudás után végre elfogadta a többség felirati javaslatát.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 44 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 37 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1903. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p'
Broodról	1907. sz.	» » »	8 » 2 »
Uj.-Domb-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 » 23 »
Bécsből	8702. sz.**)	személyv.	» 9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 » 18 »
Budapestről	1906. sz.	» » d. u.	4 » 8 »
Vinkovcseről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	8701. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	7 » 50 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	8 » 5 »
Broodról	1903. sz.	személyv. éjjel	11 » 2 »

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

**Munka-és cseléd
 könyvek,
 100 drb. 4 frt,
 kapható Taizs József könyv-
 nyomdájában Pécsen.**

20.000 darab**zöldoltáshoz való galj,**

eladó darabonként 1 krral számítva és pedig:

Furmiut, fosóka, fehér tökök, Beerheller, Czierphandler, csomorika, mézes, hörceög, cserjő, semillon, sokicza, carbenet, fehér bajnár, Sst. Lőrincz. sárfekete, oportó, füger, trollingi, sárfekete, sombajor, rothgippler, barátcsuhás, bánati rizling, olasz rizling, sauvignon, fekete kadarka, hárslevelű és rakkos szőlő borfajokból, — továbbá

Ehér spanyol, augustana, furjmony, piros spanyol, Madelaine, Angevinne, fehér kék és piros kecskecsesű, pécsi szagos muscat lunel. Semendriai fehér, gránát muskataly, török Malaga, luglienga fehér és fekete Malaga, genuai, Pirkner muscat asztali fajokból.

Megrendelést tisztán fajok szerint válogatva, úgy vegyes borfajokban mint vegyes asztali fajokban elfogad és előjegyzésbe vesz

Németh József ügyvéd

Apáca-utca 6. sz. a.

6206. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pets Eufrosina felperes végrehajthatónak, Trischler Konrad alperes végrehajtható ellen 36 frt 87 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Hás-sággy község határában fekvő, a házassági 18. sz. tjkvben felvett I. 1-11 sorsz. urbéri birtokból 109. hrsz. 11. sorsz. házból alpe-rest illetett felére 353 frt úgy a II. 1-3 sorsz. és 451/35, 1287, 1846 hrsz. fekvőségekre egészben 49 frt úgy a † 1. sorsz. 1142. hrsz. egész fekvőségre 131 frt becsár mint kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi június hó 15. napján délelőtt 10 órakor Hás-sággyon a községy bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 35 frt 30 kr., 4 frt 90 krt, 13 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telkvi hatóságánál. Pécsen, 1897. évi márczius hó 19. napján

Lukrits István
 kir. táblai bíró.

ZENTLER-féle

cs és kir. szab. udvari

férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

PÉCSETT, Király-utca,
 Bazár-épület.

Jó
minőség,
 elegáns
szabás.

Kívánatra
 mérték után
 is.

OLCSÓ ÁRAK

**Nyári
 öltönyök,
 felöltők,
 Havelokok**

OLCSÓ ÁRAK

Szabott
árak!
**Minden
 darabon
 az ár
 felüntetve.**

Nagy választék
 kész férfi- és
**gyermek
 ruhákban.**
 Minden termethozza igazittatik.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet,
 legtükröletesebb szabatosságot,
 legtartósabb szerkezettel és
 legkönnyebb futóképességet
 egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Lmtd“

(Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:**EGER COVENTRY DOOS**

(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)

60,000 db. készül évenként. Katalogus ingyen és bérmentve.

Pécsen egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.

Séchenyi-tér 16. sz.

2410. sz.

tkv. 1897.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Moszbrucher Károlyné szül. Windheim, Margit batina lakos végrehajthatónak, Bayer Ferenc és neje Reder Anna kiskaludi lakosok végrehajtható ellen 100 frt tőke és jár. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, a kiskaludi községben fekvő, a 605. sz. tjkvben felvett 141 hrsz. 137 sorsz. házból s belsőszégből Bayer Ferenc és neje Reder Anna kiskaludi lakosok alpereseket illető $\frac{2}{10}$ részére 248 frt, a kiskaludi 258 sz. tjkvben felvett 1407 hrsz. ingatlanból, a melyet 862 frt 76 kr., szálló-váltás terhel. — Bayer Ferencet és neje Reder Annát illető fele részére 597 frt 60 krtban, ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi június hó 14. napján d. e. 10 órakor Kiskalud községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 24 forint 80 krt, 59 forint 76 krt készpénzben, vagy az 1881-dik évi hatvanadik törvényczikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságánál 1897-ik évi márczius hó 15-ik napján.

Maurer Frigyes
 kir. albíró.